

Joulun lunta

Sävellys: Matti Porola

Sanat: Matti Porola

Joulun lunta

Kultaisia enkeleitä,
koristeita, seppeleitä
on ripustettu oviin tuhansiin.
Ihmeellinen joulun aika,
ihan niin kuin sadun taika,
Se saapuu joka vuosi kaupunkiin.

Ja silloin lapsi meissä hymyilee,
joka aivan liian usein vaikenee.

Nyt aivan lapsen lailla,
oon arjen huolta vailla,
kun ilosilmät joulu aukaisee.

Joulun lunta, niin kuin unta, maahan leijailee.
Minäkin sain kädelleni hiutaleen.
Se on niin kaunis, suloinen, en pahaa sille tee.
Samanlainen olkoon mieli ihmisen:
Niin viaton, ja puhtaan valkoinen

On paljon kynttilöitä,
pipareita, tähtivöitä
Ja syttyi tähtikin jo ikkunaan.
Paketteja, papereita,
touhuilua, askareita.
No vihdoin hiljennytään juhlimaan.

Ja silloin lapsi meissä hymyilee,
joka aivan liian usein vaikenee.

Nyt aivan lapsen lailla,
oon arjen huolta vailla,
kun ilonsilmät joulu aukaisee.

Joulun lunta, niin kuin unta maahan...

Joulun lunta

(KAIKKI FJ. JA J3 VOI OLLA MYÖS J2)

SÄV. D SAN.: MATTI POROLA

1. KULTTI - SI - A. ENKE - LEI - TÄ, KO - RIS - TEI - TA, SEPPLEI - TÄ, ON
- LI - NEN JOULUN AI - KA, I - HÄN NIINKUN SAOUN TIKKA, SE

RIPUS - TETTU O - VIIN TUHON - SIIN
SAAPU JOKA UO - SI KAUPUN -

1. IH - MEEL - KIIN.
2. JA

SILKON LAPSI MEISTÄ HUKKI - LEE.

JO - KA AIVAN LIIAN USEIN VAIKE -

NEE.

MIT AIVAN LAPSEN LAULA, OON ARJEN HUOLTA VAILLA, KUN

ILON - SILMÄT JOUKU AUKKI - SEE.

JOULUN LUNTA, HUUDON UNTA, MAMMAN

LENA LEE, MI - NÄ - KIN SIN KÄVELLENI HUUT - LEE.

SE

ON MIN KAINIS, SU - LOINEN, EN PAHAM SILLE TEE. SAMAN - UINEN OIKOON MIELI IHMI -

SEN:

NIIN

VI - A - DJU JA PUHTAAN VALKOINEN / (JA KUSTA